

Emma Kenedija

Būtiski, aktuāli padomi

**KĀ
AUDZINĀT
VECĀKUS**

Smejies vai katrā lapaspusē

**Ja jums ir vecāki,
katrā ziņā izlasiet šo grāmatu!**

Emma Kennedy

HOW TO BRING UP YOUR PARENTS

First published in Great Britain in 2007 by Friday Books

An imprint of The Friday Project Limited

83 Victoria Street, London SW1HOHW

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronically or mechanically, including photocopying, recording or any information storage or retrieval system, without either prior permission in writing from the publisher or a licence permitting restricted copying. In the United Kingdom such licences are issued by the Copyright Licensing Agency, 90 Tottenham Court Road, London W1T 4LP.

No angļu valodas tulkojis TOMS VANAGS

Mākslinieks ULDIS BALTUTIS

Text © Emma Kennedy

Vākam izmantota fotogrāfija no

© iStockphoto/ImagineGolf

ISBN 978-9984-800-72-1

© «Izdevniecība Avots», 2009

© E. Kenedija, teksts, 2007

© T. Vanags, tulkojums, 2009

© U. Baltutis, mākslin. nof., 2009

ŠO GRĀMATU ESMU VELTĪJUSI

*saviem nepārspējamajiem puikām Benam un
Tomam, tāpat arī Ričardam un Keitai Heringiem,
kuriem esmu parādā par visu,
ne tikai par vārdu «clacker*».*

---

* *Clacker* – austrāliešu dialektā: pēcpuse. (Tulk. piez.)

SATURA RĀDĪTĀJS

Ievads	11
Nosakiet vecāku tipu	15
Zinātnes un vēstures druskas (kuras vērts zināt)	45
Praktisko problēmu nodaļa	63
Neparastas vainas.....	161
Izklaide	171
Aiziešana no vecāku mājām	219
Suņa dzīve.....	241
Sekss un citas neveiklas padarīšanas	255
Darbs	279
Dažādi sarežģījumi	297
Noslēgums	321
Pielikums: es un manējie	325

IEVADS

Vecāki ir bīstami. Tik tiešām. Māte savu mūžu negatavoja man maltīti. Tēvs, redzot, kā rosos pirms Ziemassvētkiem, saka, ka man patīk dejot pa virtuvi un tēlot muzikālu dāmu. Laipni lūgtum manā pasaulē! Esmu trīsdesmit deviņus gadus veca, vienīgais bērns ģimenē un tagad gribu palīdzēt jums audzināt savus vecākus.

Jādomā, ka jums un paziņām ir vai savulaik bijis vismaz viens no vecākiem. Tas ir olas un vistas jautājums. Tomēr ne visi zina, kā izturēties pret vecākiem un kā viņus vadīt. Piedāvāju jums rokasgrāmatu ar padomiem neskaitāmos asinis stindzinošos gadījumos. Tajā atradīsiet padomus, piemērus iz dzīves un īpaši izstrādātus terorvīzijas aprakstus, kas palīdzēs jums ienirt vecāku vadības drēgnajā valstībā, un, ja ņemsiet vērā padomus, izklūsiet no tās laukā sveiks un vesels.

Obligātās apmeklēšanas dienas, brīvdienas un vecāku iepazīstināšana ar savu jauno, liktenīgo draugu ir kā mīnu lauka šķērsošana. Tomēr neizturieties pret viņiem kā migrēnas nomocīta māte! Rokasgrāmata iemācīs jums tikt galā ar jebkuru iespējamo āķīgo dzīves situāciju. Pārāk daudz uzņēmāt uz krūts Ziemassvētkos? Līdz kaklam apnikuši *Lielā brāļa* ieteikumi? Labi, turpmāk jums par to vairs nebūs jāuztraucas. Varbūt jūsu māte ir pārliecināta, ka olas ir piena produkts, bet tēvs apgalvo, ka saņēmis ziņu no karalienes ar atļauju skatīties snūkeru? Es

EMMA KENEDIJA

iemācīšu, kā atradināt vecākus no dīvainībām un pārvērst viņus kontrolējamās būtnēs.

Šī grāmata ir par vecākiem, sākot no vēstures un beidzot ar molekulām, no kurām viņi sastāv, un sniegs jums visas zināšanas, kas vajadzīgas vecāku savaldīšanai.

Iemācieties noteikt savu vecāku tipu, izvērtējiet, cik apjukuši esat katrā dzīves situācijā, un reiz par visiem laikiem aptveriet, ka beidzot ne tikai pazīstat savus vecākus, bet spējat viņus arī kontrolēt ar dzelžainu tvērienu.

*Kā audzināt savus vecākus – būtisku,
aktuālu padomu krājums.*

NEEJIET BEZ GRĀMATAS MĀJĀS!

Ja neesat situācijas noteicējs, tad brīvais laiks plus vecāki, dalīti ar jums, izraisīs pastardienas kauju. Ik brīdis, kad jūsu vecākiem nav ko darīt, ir solis dziļāk nepatikšanu mūklājā. Vecāki, atstāti bez pieskatīšanas, ņems visu savās rokās, un nepagūsiet ne aci pamirkšķināt, kad viņi būs reģistrējuši jūs iepazīšanās dienestā (esat vientuļniece vai ne) un iesnieguši sīkas ziņas par jums jebkurā dubultstiklotajā uzņēmumā desmit jūdžu rādiusā. Vecāki tādi ir, neko nepadarīsi. Viņi par katru cenu grib piedalīties jūsu dzīvē. Tāpēc novērsiet viņu domas uz kaut ko citu!

Džeina un Stīvs
Plkst. 20.00!

Pavadot laiku kopā ar vecākiem, galvenais ir rosīties un rīkoties dabiski. Tāpat kā hemoroīdi, viņi var acumirkli likt par sevi manīt, tāpēc nesaasiniet situāciju ar nepārdomātiem paziņojumiem. Ja grasāties kļūt par narkomānu vai pornozvaigzni, laipni lūdzu, tomēr vecāki ar jūsu izvēli nesamierināsies. Tāpēc par to nav jābazūnē! Jo mazāk atklāsiet savas dzīves tumšākās puses, jo labāk jums pašiem. Ja nevēlaties ieceres noklusēt pilnībā, vismaz pacentieties tās turēt mījkrēslī. Jūsu plāni var būt kā šokējošs avīzes jaunums, un, ja gribat svētu mieru un klusumu, tad kas, jūsuprāt, jādara?

VECĀKIEM JAU VISS NAV JĀZINA

Tātad vecākiem jāatvēr noteikts laiks. Un tas ir tikpat kā lidmašīnā pavadītas stundas, vienīgi bez *joie de vivre**. Ar dažiem vecākiem, piemēram, ar mūdži un darboni, nebūs vieglāk kā

KĀ AUDZINĀT SAVUS VECĀKUS?

sabiedriskajos darbos, tomēr jebkurā gadījumā jums ar vecākiem jātērzē, jāieklaušas viņos un ar viņiem jānodarbojas. Nepietiek ar svētdienas apciemojumu, kad paķerat laikrakstus un slēpjaties aiz tiem, kamēr jādodas projām. Nē, mātes ar puskurliem vīriem, kas grib runāt tikai par degvielas nodokļiem, gaida, lai esat viņām tuvi un sabiedriski. Jūs viņām esat cauruļvads uz moderno pasauli.

Kvalitatīva laika pavadīšana ar senčiem ir smalks balansēšanas process starp viņu un jūsu vajadzībām. Viņiem jābāž savs negantais deguns katrā jūsu dzīves aspektā. Jums jājūt stindziņš brīvības vējš. Ierobežojiet vecākus, un viņi paklausīs. Ja iemācīsieties viņu klātbūtnē nebūt pārāk īdzīgs un sāksiet uzskatīt viņus par draugiem, būsiet pārsteigts, bet jūsu savstarpējās attiecības ievērojami uzlabosies.

Prieks ir jūsu rokās. Lieciet to aiz auss.

* *Joie de vivre* (fr.) – liels dzīvesprieks, pacilātība. (Tulk. piez.)

PUSDIENAS ĀRPUS MĀJĀM

Tiklīdz esat uz savām kājām, vecāki uzreiz grib jūs apciemot. Mātes un tēva mājās varat mierīgi apsēsties, sasliet kājas augšā un atpūsties. Apmeklējot vecākus, pagātne tikpat kā izgaist. Rodas sajūta, ka pēc jūsu aiziešanas nekas nav mainījies. Vārdu sakot, spriedze zūd, un nedz jums, nedz otrai pusei nav jāpūlas.

Taču, kad vecāki apciemo jūs, darbojas citi likumi. Jums viņi jāizklaidē. Tātad jāgatavo maltīte. Un tas ir potenciāls mīnu lauks. Tāpēc iesaku (ja vien nemākat cept ganu pīrāgu) vienkārši PUSDIENOT ĀRPUS MĀJĀM. Tad vecāki kritizēs citu pavāru, nevis jūs. Taču pat restorānā, atrodoties kopā ar vecākiem, var iekrist slazdā. Aplūkosim kādu gadījumu un pēc tam to apspliedsim.

– Ko jūs abi vēlētos? – jautāju brīdī, kad mēs visi trīs pētām ēdienkarti.

– Bet ko vēlies tu pati? – māte atjautā.

– Nekā nebija! – es atbildu un nolieku ēdienkarti uz galda.

– Es prasīju pirmā. Ko jūs gribat?

– Bet ko gribi tu?

– Es zinu, ko ņemšu, tomēr jums neteikšu.

HMB nemierīgi sagrozās savā krēslā un skatās manī kā sīka pelīte.

– Tonij, – viņa vēršas pie VTT, – padod man brilles!

Atvērusi ēdienkarti, māte pārļaiž tai skatienu un tad uzrunā VTT.

– Ko tu gribi? – viņa prasa.

VTT uzlūko māti un saka: – Bet ko gribi tu?

**PALŪDZIET
MAMMAI
GANU PĪRĀGA
RECEPTI**

KĀ AUDZINĀT SAVUS VECĀKUS?

– Nu gan problēma! – es pametu gaisā rokas. – Pasūtīšu jums abiem kārtīgu otro!

Abi skatās manī.

– Tu to gribi?

– Nē, es ņemšu sojas pupiņas!

– Izklausās jauki, pasūti man arī, – HMB saka un, noņēmusi acenes, atdod tās VTT.

– Nē, – pieliekusies tuvāk galdam, piespiežu plaukstu pierai.

– Jums abiem būs otrais ēdiens, nevis tas, ko izvēlējos es sev. Jums garšos.

– Vai tu pati arī ņemsi? – HMB neliekas mierā.

Pametu skatienu uz griestiem un ar pirkstiem ieķeros galda malā.

– Jums es pasūtīšu tikai otro, – tik tikko dzirdami nočukstu.

(Pēc piecpadsmit minūtēm.)

– Cālis tīri jauks! – VTT smaida kā saulīte.

HMB raugās uz nepabeigto ēdienu.

– Ko grib Emma?

– Neko.

– Es paņemšu to, ko negribēs Emma.

– Es negribu neko.

– Viņa neko negrib, – VTT atkārti, raudzīdamies uz kotleti.

– Grib gan, – HMB iebilst. – Emma, tu gribi cīsiņu!

– Negribu nekādu cīsiņu!

– Skaidrs, tā tad kotleti. Dod Emmai kotleti!

– Es negribu kotleti!

– Ko tad?

Skatos uz VTT, zaudējusi pēdējo dzīvesprieku.

– Viņa neko negrib, – VTT, bukņīdams HMB, saka.

EMMA KENEDIJA

Iestājas klusuma brīdis.

– Grib gan, – HMB netic. – Tonij, neesi tik alkatīgs!

– Es neesmu alkatīgs, viņa tiešām neko negrib.

– Es neko negribu, – atkārtēju, un mana galva slīgst arvien tuvāk galdam.

– Tiešām? – HMB jautā, un balsī jaušu neticību.

– Es. Negribu. Itin. Neko.

– Nu, labi, – HMB padodas, – tad es ņemu kotleti.

VTT sīkā seja sašķobās.

– Es gribēju kotleti, – viņš maigajā velsiešu izrunā saka.

– Neko darīt, – HMB nosaka, gremodama jērgaļas kotleti.

RISINĀJUMS

Tāpat kā svētās Elmas ugunis, vecāku prāts ir nepastāvīgs, un jums ikdienišķā situācijā jālemj viņu vietā. Tur neko nevar darīt. Tamlīdzīgos brīžos dažs labs pieceļas un fotografē, bet es jums ieteiktu pieņemt lēmumu, turklāt ātri. Ja tēvs vai māte sāk svārstīties, jūs gaida nepatīkšanas, tāpēc vispareizākais ir ķerties vēršim pie ragiem un cīnīties, kamēr tas sāk raudāt.